De kjøbenhavnske Kommunelærerinders Løn.

Under denne Overskrift har Hr. Kontorchef Rubin i Januarhæftet af „Kvinden og Samfundet" gjentaget og yderligere fastslaaet sine Udtalelser om denne Sag fra Mødet i „Dansk Kvindesamfund" den 7de December 1888. I den Anledning maa det maaske være mig tilladt at komme med et Par Bemærkninger. Men først maa jeg forudskikke, at naar jeg tager Del i Diskussionen om denne Sag, da er det ikke i den Tanke, at en saadan Diskussion *for nærværende Tid* kunde faa praktiske Resultater, thi jeg ved vel, at denne Sag kun er et enkelt Led af et større Samfundsspørgsmaal og først vil faa sin Løsning sammen med saa mange andre sideordnede Spørgsmaal, naar Tiden kommer. Men jeg tror dog, at ethvert Bidrag til en bedre Forstaaelse af denne Sag vil have Betydning, da selve det store økonomiske og sociale Spørgsmaal jo dog er sammensat af en Række mindre, som hvert for sig have Betydning som Dele af det hele.

Hr. Rubin hævder, at ved *personligt* Arbejde ydes Vederlaget ikke blot „i Forhold til det ydede Produkt, men ogsaa under Hensyn til den *Person*, der har foretaget Arbejdet". Og han tilføjer: „Dette gjælder ikke blot mellem Mand og Kvinde, men ogsaa mellem Mand og Mand". Det forstaar jeg ikke! Ja, at det gjælder mellem Mand og Kvinde, det ved jeg; men at det gjælder mellem Mand og Mand, det har jeg aldrig set. Selv et saa tilsyneladende tydeligt Exempel som „Ministeren og Daglejeren" kan ikke overbevise mig. Jeg har kun set, at Samfundsordningen er denne, at de *forskjellige Stillinger* lønnes forskjellig, altsaa selvfølgelig ogsaa Ministerens og Daglejerens. Men lad os tænke os en Minister, som af en eller anden Grund, vi kunne jo være høflige imod ham og tænke os meget ideale Grunde (husk paa Grev Tolstoy), gav sig til at være Daglejer. Mon Samfundsordningen da vilde have den Agtelse for hans *Person*, at den som Dagløn vilde tilstaa ham noget lignende, som hans Ministergage indbragte ham? Det tror vist ingen af os. Nej — hans Person vilde i Lønspørgsmaalet være ligegyl-